

HARLINGEN

Hannemahuis

Voorstraat 56, 8861 BM Harlingen
Telefoon 05178-3658

openingstijden

mei-juni

dinsdag-zaterdag 14.00-17.00 uur

juli-15 augustus

dinsdag-zaterdag 10.00-17.00 uur

maandag 14.00-17.00 uur

15 augustus-september

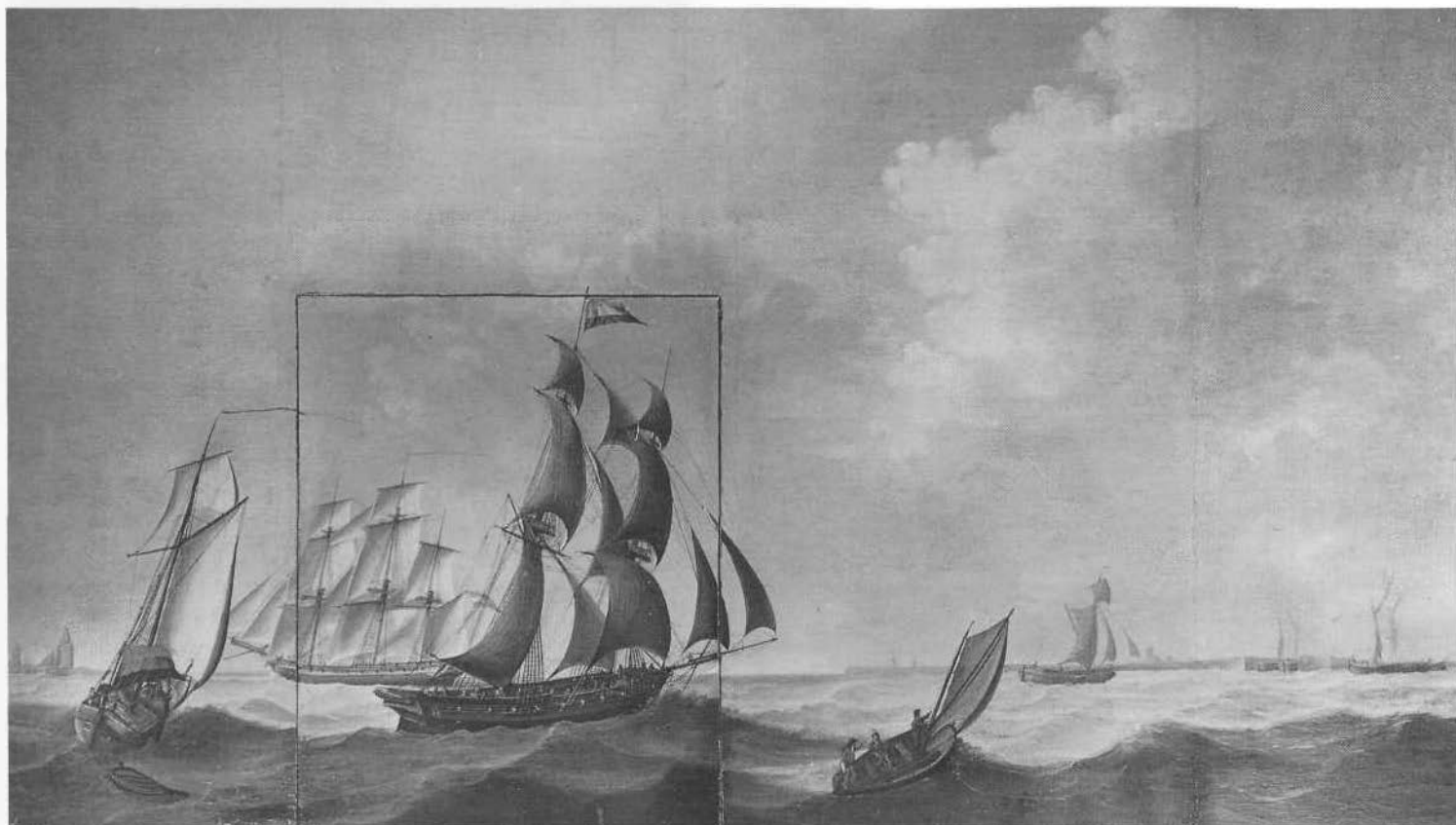
dinsdag-zaterdag 14.00-17.00 uur

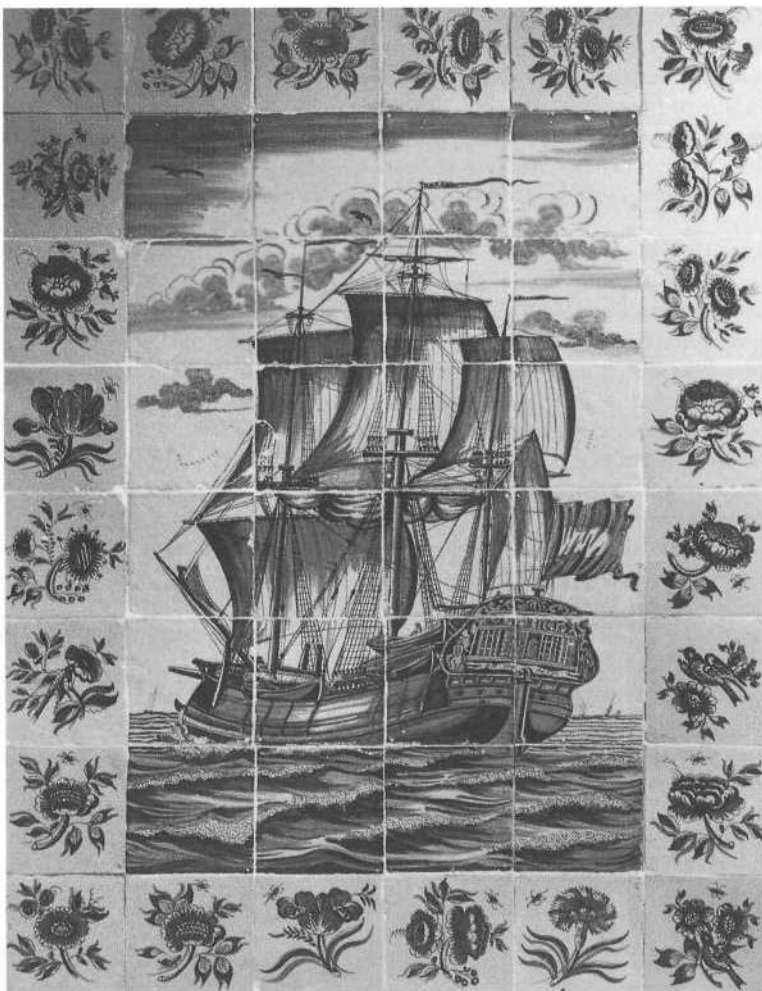
Het Hanemahuis is gevestigd in een achttiende-eeuws herenhuis aan de Voorstraat. Alhoewel de oorspronkelijke bebouwing stellig ouder is, wordt een deel van het pand voor het eerst op schrift genoemd in een koopbrief van 1712. Men heeft het dan over 'sekere fraaye huizinge aan de Voorstraat'. Rond 1794 worden de twee pakhuizen, die het huis flankeren, bij het woonhuis getrokken. Het westelijke deel van het huis werd vanaf 1744 door de Hannema's bewoond. In 1825 liet Sjoerd Hannema de pakhuizen afbreken en de huidige gevel zetten. Het geheel werd vanaf die tijd als een huis bewoond. De Hannema's waren een geslacht van kooplieden; hun naam komt terug op de verschillende wapenborden die zich in het museum bevinden, temidden van andere illustere Harlinger familienamen.

In 1966 vertrokken de laatste Hannema's uit Harlingen. Het huis werd aan de gemeente geschonken onder de voorwaarde dat het een museale bestemming zou krijgen. In de achterzaal van het huis was al gedurende enkele jaren daarvoor een museum ingericht met een kleine collectie. Deze werd verspreid over het gehele huis en vanaf die tijd vond uitbreiding van de collectie plaats.

De band van Harlingen met het water komt in de collectie duidelijk naar voren. De omvangrijke en veelzijdige verzameling scheepsmodellen toont halfmodellen, werfmodellen en schaalmodellen. Andere voorbeelden van Harlingens betrokkenheid met het zilte nat zijn onder andere een aantal scheepsportretten, besteld door kapiteins of reders, een verzameling nautische instrumenten en de loodswezenkamer met een maquette van de vaarweg van Harlingen naar de Noordzee-eilanden.

Detail van de wandschildering in de ●ostendorp-kamer.

Schepen en de zee zijn ook terug te vinden op de wandschilderingen van de Harlinger schilders A. J. Oostendorp (1775-1827) en Nicolaas Baur (1767-1820). Van de eerste werd uit een Harlinger woning een wandbespanning naar het museum overgebracht, voorstellende een zeegezicht met het silhouet van Harlingen aan de horizon. In de grote voorkamer bevindt zich het werk van Baur. Van zijn hand zijn eveneens stadsgezichten te zien, die een aardig beeld geven van Harlingen rond de eeuwwisseling van 1800. Zo is er een afbeelding van het Hannemahuis aan de Voorstraat van weleer. Vanuit Harlingen werd ook walvisvaart bedreven, waaraan in het museum een kleine afdeling is gewijd. De grote aardewerk- en tegelverzameling geeft een overzicht van hetgeen Harlinger 'tichelaars' vanaf de zestiende eeuw tot aan de dag van vandaag produceerden. Met vier aardewerkfabrieken, die een omvangrijke produktie hadden, was Harlingen een belangrijk centrum van vooral majolica. De motieven op de tegels variëren van kinderspelen tot Bijbelse taferelen, van ridders tot bloemenranken, van eenvoudige afbeeldingen tot ingewikkelde tableaux.

Model van het kofschip Lodewijk Wartna, eerste helft negentiende eeuw.

In de tuinkamer is de zilverscollectie opgesteld met voorbeelden van de Harlinger meestersmeden. Na een reorganisatie in 1648 kreeg het zilversmidsgilde in stad en regio een goede naam en vervaardigde het onder andere kandelaars, brandewijnkommen, bekers, theepotten en knottekistjes. Aan de wanden hangt werk van A. Backer (1608-1651), die in Leeuwarden tot schilder werd opgeleid en later leerling van Rembrandt te Amsterdam werd. Het museum bezit een aantal portretten en een groot doek met een scène uit het herdersspel Granida, geschreven door P. C. Hooft.

Verder zijn er stijlmeubelen te zien, een topografische kamer, waarin aan de hand van maquettes een beeld wordt gegeven van de ontwikkeling van Harlingen en tenslotte een kamer, gewijd aan de in Harlingen geboren schrijver Simon Vestdijk (1898-1971). Alle genoemde onderdelen van de collectie zijn voor bezoekers toegankelijk, alsmede de grote tuin met sinsenflora. Dat zijn planten die eeuwen geleden naar Friesland zijn overgebracht en slechts voorkomen op terreinen van voormalige sinsen en kerkhoven. Voor het raadplegen van de bibliotheek en de sponsencollectie (tegelsjablonen) moet een afspraak worden gemaakt.

Links: Tegeltabelau van een walvisvaarder.

Rechts: De loodsenkamer in het museum.

